

5 czerwca 1930 r.

2

URZĄD PATENTOWY



F42c 19/00

BIBLIOTEKA

Urząd Patentowy
Państwa Polskiego

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11792.

Kl. 72 i 3.

Akciová Společnost dříve Škodovy Závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja).

Przekaznik do zapalników z czujnikiem i przedłużnicą.

Patent dodatkowy do patentu Nr 10050.

Zgłoszono 28 lipca 1928 r.

Udzielono 17 marca 1930 r.

Pierwszeństwo: 2 sierpnia 1927 r. (Czechosłowacja).

Najdłuższy czas trwania patentu do 20 lutego 1944 r.

Przedmiot wynalazku stanowi przekaznik do zapalników z czujnikiem i przedłużnicą (Antena), przeznaczony przeważnie do min wszelkiego rodzaju. Ma on na celu pobudzenie zapalnika do działania nawet przy słabem dotknięciu czujnika albo przedłużnicy, przyczem zapalnik musi być dokładnie uszczelniony.

Jak zwykle iglica zaopatrzona jest w sprężynę igliczną a czujnik osadzony albo w łożysku kulistym, albo tak, że może się wahać we wszelkich kierunkach.

W celu osiągnięcia zupełnej szczelności zapalnika wobec wody, łożysko czujnika

otoczone jest szczelnie przylegającą zalutowaną pochwą albo tulejką, wykonaną z materiałów łatwo odkształcających się, np. z ołowiu. Czujnik może być również zaopatrzony w płaszcz ochronny, nasunięty na niego i szczelnie go otaczający wraz z łożyskiem.

Aby działanie zapalnika było zapewnione przy wszelkich warunkach, a więc i wtedy, gdy czujnik otrzymuje uderzenie osiowe, nadaje się mu kształt pręcika, który odkształca się przy osiowym uderzeniu i przez to powoduje odchylenie w łożysku przegubu, które pociąga za sobą zwolnienie

odpowiedniej części zapalnika i wskutek tego działanie spłonki.

W celu osiągnięcia bezpieczeństwa zapalnika, przy przewożeniu pocisków, na czujnik jest nasunięty drugi sztywny płaszcz ochronny, zabezpieczający czujnik od odkształcenia lub odchylenia. W myśl wynalazku płaszcz ten można z łatwością usunąć przed użyciem zapalnika. W minach podwodnych usunięcie płaszcza może zachodzić samoczynnie, wskutek rozpuszczenia się w wodzie odpowiednio urządzonego bezpiecznika po pewnym czasie.

Aby zapalnik nie był zanadto długi, czujniki jego mogą być zaopatrzone w nasuwane przedłużnice, wykonane w ten sposób, że mogą się wydłużać lunetowo. Przedłużenie może nastąpić samoczynnie, gdy przedłużnica zostaje zwolniona po odbezpieczeniu zapalnika, wskutek oddzielenia kotwicy, lub rozpuszczania odpowiedniego bezpiecznika unieruchamiającego przedłużnicę.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony na rysunkach w kilku postaciach wykonania.

Na fig. 1 iglica 2, na którą ciśnie sprężyna 1, jest unieruchomiona zapomocą kulek 3, które wtedy oswobadzają iglicę, gdy tuleja 4 pod działaniem sprężyny przesunie się osiowo w kierunku iglicy o tyle, że kule 3 usuną się z kulistych wycięć iglicy. Przesunięcie tulei 4 może nastąpić dopiero wtedy, gdy czop 5 oparty o ramię 6 czujnika nieco się odchyli. Zachodzi to podczas uderzenia w czujnik 7, osadzony w kulistym łożysku 8 w ten sposób, że nie może się przesuwać, lecz tylko odchylać we wszystkich kierunkach. Czujnik i łożysko uszczelnione są przed przenikaniem wody zapomocą płaszcza ołowianego 9, przylutowanego do kadłuba zapalnika 10. Czujnik 7 posiada kształt cienkiego i giętkiego pręta 11, wobec czego przy naciśnięciu go w kierunku osi następuje odchylenie ramienia 6.

Odmienne nieco urządzenie jest przedstawione na fig. 2, gdzie spłonkę 12 osadzono w obsadzie 13, której czop 5 opiera się bezpośrednio o ramię 6. Skoro tylko ramię 6, połączone z czujnikiem 7, osadzonym w łożysku kulistym 8, zostanie odchyłone, spłonka 12 uderza w iglicę kształtu mostka.

Aby ochronić czujnik 7 od odchylenia podczas przewozu, na kadłub 14 zapalnika nakłada się sztywny płaszcz 16. Płaszcz ten zapobiega odchyleniom i odkształceniom czujnika, któreby mogły wywołać zapłon zapalnika.

Na fig. 4 przedstawiono przykład samoczynnego zwolnienia płaszcza 16. W tym przypadku płaszcz 16 jest zaopatrzony w kołnierz 17, zapomocą którego i nakrętki 18 zostaje przyciśnięty do kadłuba 14, przyczem pomiędzy kołnierzem 17 płaszcza 16 i kołnierzem 19 nakrętki 18 jest umieszczony bezpiecznik 20, wykonany z masy rozpuszczalnej w wodzie. Bezpiecznik ten rozpuszcza się w wodzie dopiero po pewnym czasie i w ten sposób oswobadza płaszcz 16, który w pozostałej części obsady ma dosyć luzu, aby móc się swobodnie odchylić.

Fig. 5 i 6 przedstawiają urządzenie, umożliwiające pewne wydłużenie się czujnika 7. I tu płaszcz 16, posiadający dostateczny luz w kierunku promienia, jest unieruchomiony zapomocą kołnierza 17, kołnierza 19 nakrętki 18 oraz zapomocą założonego bezpiecznika 20 znacznej długości. Po usunięciu rozpuszczającego się bezpiecznika 20 płaszcz 16 pod naciskiem sprężyny 21 przesuwa się o długość 22 równą długości bezpiecznika 20, przez co czujnik wydłuża się o tę samą wielkość i stanowi rodzaj przedłużnicy.

Fig. 7 i 8 przedstawiają podobne urządzenie lecz o podwójnym wydłużeniu się. Wskutek rozpuszczenia się bezpieczników 20 i 23 i działania sprężyny 21, płaszcze 16 i 24 rozsuwają się o wielkość 25 i 22 i w

ten sposób tworzą długą przedłużnicę czujnika 7.

Podobne rozwiązanie jest przedstawione na fig. 9 i 10. Sprężyna 21 jest nawinięta na czujnik 7, znajdujący się w położeniu zabezpieczonym w wydrążeniu 26 płaszcza 24, przyczem płaszcz 16 dzięki temu, że jego kołnierz 17 przyciska z pewnym luzem kołnierz 19 nakrętki 18, może się odchyłać. Płaszcz 24 po rozpuszczeniu się bezpiecznika 20 przesuwa się o odległość 25 i tworzy w ten sposób długą przedłużnicę czujnika 7.

Oczywiście przedłużenie czujnika 7 można osiągnąć również zapomocą przedłużnicy, która po rozpuszczeniu się bezpiecznika pod naciskiem sprężyny wyprostowuje się i przedłuża czujnik o swoją długość, przyczem w tem położeniu zostaje unieruchomiona albo zaryglowana zapomocą odpowiednio umieszczonej zapadki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przekaznik do zapalników z czujnikiem i podłużnicą, znamieny tem, że posiada czop (5), oparty o ramię (6) czujnika (7), osadzonego w kulistym łożysku (8) w ten sposób, że może się odchyłać we wszystkich kierunkach, przyczem odchylenie czopa (5) następuje przy uderzeniu w czujnik (7), wskutek czego tuleja (4) pod działaniem sprężyny (1) przesunie się osiowo w kierunku iglicy o tyle, że kule (3) usuną się z kulistych wycięć iglicy (2), która uderzy w spłonkę.

2. Przekaznik do zapalników według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada

płaszcz otwierany (9) przylutowany do kadłuba zapalnika, uszczelniający łożysko i czujnik (7), posiadający kształt cienkiego i giętkiego pręta (11).

3. Odmiana przekaznika według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada obsadę (13), której czop (5) opierający się o ramię (6) czujnika po odchyleniu się oswobadza spłonkę, która pod działaniem sprężyny uderza w iglicę (2) kształtu mostka.

4. Przekaznik według zastrz. 1 — 2, znamieny tem, że zaopatrzony jest w sztywny płaszcz (16), służący do ochrony czujnika od odchylenia podczas przewozu zapalnika i posiadający kołnierz (17), zapomocą którego i nakrętki (18) zostaje płaszcz ten przyciśnięty do kadłuba zapalnika (14), przyczem pomiędzy kołnierzem (17) płaszcza (16) i kołnierzem (19) nakrętki (18) jest umieszczony bezpiecznik (20), wykonany z masy rozpuszczalnej w wodzie, wskutek czego po rozpuszczeniu się oswobadza płaszcz (16), który wtedy, posiadając dostateczny luz, może się swobodnie odchyłać w różne strony.

5. Przekaznik według zastrz. 1, 2 i 4, znamieny tem, że posiada bezpieczniki (20 i 23), po rozpuszczeniu się których w wodzie i pod działaniem sprężyny (21) płaszcze (16 i 24) rozsuna się i w ten sposób stworzą długą przedłużnicę czujnika (7).

Akciová Společnost dříve
Škodovy Závody v Plzni.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

Fig.2.

Fig.3.

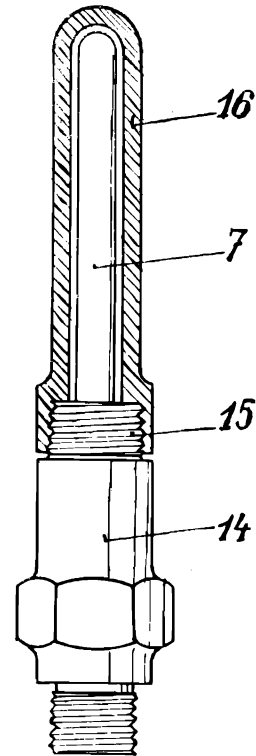
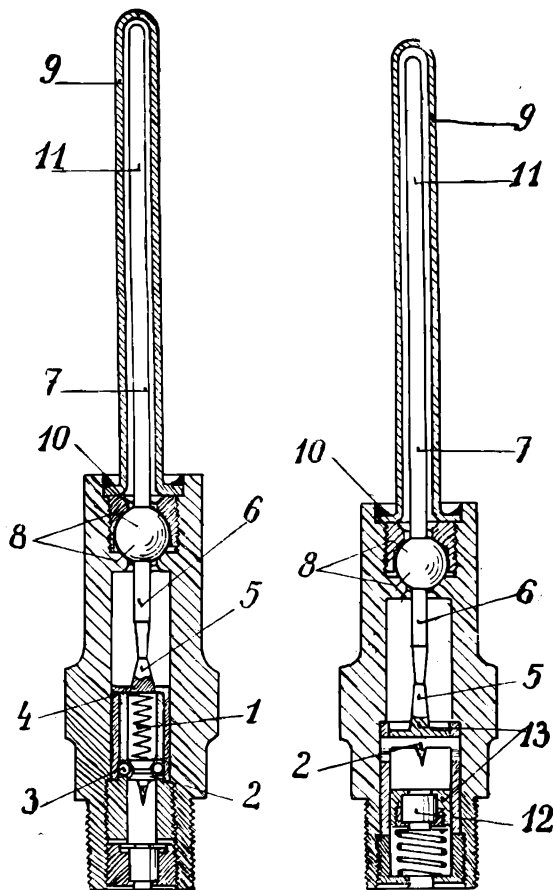


Fig.4.

Fig 5.

Fig.6.

